

missarier eller endnu mindre det Bidrag, som Staten kræver hvert Aar, for at de private Baner kunne søge Tilknytning til Statsbanestationerne. Enhver fornuftig Forretningsmand vilde sige som saa: Naar jeg faar en saadan Søgning, som en Privatbane giver mig, vilde jeg hellere give Penge til for at faa den Kunde end forlange, at denne ny Kunde skal give Penge til mig. Naar den almindelige Befolkning kommer kørende med Hest og Vogn til Statsbanerne, modtage Statsbanerne dem frit, men skillinge de sammen og lave en Privatbane og med det Køretøj komme til Statsbanerne, sige Statsbanerne ret overlegent: Hvad betale I for at have den Fornøjelse at faa Tilknytning til Statsbanestationen? Jeg mener, at Statsbanerne snarere skulde betale til dem i Stedet for omvendt, men det gøre de naturligtvis ikke. Bogense Banen f. Eks. maa betale 4—5,000 Kr. hvert Aar for at faa Tilknytning til Statsbanen. Saadan er det paa mange andre Maader, at Staten stiller sig ret uvillig overfor private Baner, og det er ikke alene med Hensyn til Anlæg og Tilknytning.

Jeg har her liggende for mig et Brev fra en privat Banebestyrelse i en anden Egn af Landet, hvor man klager over, at Statsbanerne stille sig køligt overfor de private Baner, ja undertiden ret afvisende, naar de bede Statsbanerne om at hjælpe dem med Vogne. Statsbanerne lade undertiden deres Vogne gaa som tomme Returvogne fra Jylland til København, uden at det altid er muligt at faa Tilladelse til, at disse tomme Banevogne, naar de passere Fyn, kunne løbe om ad de private Baner for at tage Fragt med. Statsbanerne stille sig efter min Mening ofte for overlegent og afvisende overfor de private Baner, men det er jo et Spørgsmaal, der ligger udenfor det Spørgsmaal, jeg her har under Behandling — jeg nævner det kun som et Vidnesbyrd om, at de private Baner have Ret til at kræve nogen større Begunstigelse fra Statens og Statsbanernes Side. De Egne, der anlægge Statsbaner, yde saa store Ofre, at der er Grund til, at Staten kommer dem velvilligt i Møde, og den Egn, som jeg her har nævnt paa Fyn, der for egne Midler anlægger en Bane, som vil blive en ny Aare for Statsbanerne paa Fyn, har, forekommer det mig, et billigt Krav paa, at der bliver taget Hensyn dertil ogsaa ved det Ændringsforslag, her stilles, og jeg anbefaler derfor dette Ændringsforslag; det forekommer mig at være billigt og at imødekomme et Hensyn, som

de vedkommende Egne i hvert Fald moralsk have Krav paa.

Lindø: Det ærede Medlem, der nu satte sig (Berntsen), var saa elskværdigt i sin Tale at henvende et Par Ord til mig med Anmodning om at støtte ham i Genførelsen af dette Forslag af Hensyn til de fynske Forhold og min Kreds. Jeg takker det ærede Medlem for den Opmærksomhed, som han har vist min Kreds og de fynske Forhold, men jeg kunde have ventet, at det ærede Medlem ogsaa havde udvidet sin Interesse til alle de øvrige Medlemmer, som have Baner, der ere interesserede i dette Spørgsmaal. Jeg har imidlertid ikke erfaret, at noget Medlem fra de Kredse, der have Baner, der ere interesserede i dette Spørgsmaal, have talt for dette Forslag. Hvor gerne jeg end paa mange Omraader vilde følge det ærede Medlem og ogsaa vil støtte ham, naar Forholdene tillade det, beklager jeg, at de Argumenter, det ærede Medlem har fremført, ikke kunne overbevise mig, saa at jeg kan slutte mig til hans Forslag. Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der fra den højtærede Minister og den ærede Ordfører ere fremførte vedrørende de private Baner, jeg ser ikke rettere, end at det, at vi have vedtaget en Lov om Ordningen af Kommissariernes Løn, ikke medfører, at der skal gøres en Forandring i den Overenskomst, der er truffen med Privatbanerne med Hensyn til Tilsynet, det er to forskellige Spørgsmaal. Jeg ser ikke rettere, end at de Baner, som igennem en Aarrække ere blevne byggede og dels have maattet betale for Tilsynet under Anlægget, dels have maattet betale senere for Tilsynet med Driften, ville blive forurettede, og at disse enkelte Baner, der nu forlanges fritagne for at betale noget til Staten for Tilsyn med Anlægget — Udgiften for Tilsynet med Driften er jo bortfalden —, ville faa en Forrettighed forud for de tidligere anlagte Baner. Det maa være et Spørgsmaal, der maa tages op til fælles Drøftelse.

Naar det ærede Medlem, der jo er en gammel Jernbanemand og sagkyndig paa dette Omraade, nu særlig fremdrager Statens Stilling overfor de private Baner i Almindelighed, er det jo ikke noget nyt Spørgsmaal, det har været fremme i flere Aar, men da vi havde Kommissariatloven til Behandling forrige Aar, berørte det ærede Medlem, saa vidt jeg ved, slet ikke dette Spørgsmaal. Det kommer først frem nu ved Finanslovens tredie Behandling, og jeg ser